

ἀπὸ δρόμου εἰς δρόμον, ἔπεσε κατὰ τύχην ἐξησθενημένη ὑποκάτω εἰς μίαν θύραν ἀμαξῶνος ὅπου ἐλειποθύμηνεν ὅταν δ' ἀνέλαβε τὰς αἰσθήσεις της εἶχε νυκτώσει. Ἦχοι φαιδρᾶς μουσικῆς προσέβηλον τὴν ἀκοήν της. Αἱ πολυτίμητοι φωναὶ καὶ ἡ λάμψις τῶν εἰσόδων τὰ ὅποια ἀντανεκλῶντο διὰ μέσου τῶν ὑψηλῶν παραθύρων τῆς οἰκίας, ἥτις ἐκεῖτο ἀντικρὺ τοῦ μέρους ὅπου ἐκείνη ἦτον ἐξηπλωμένη ἐπὶ τῶν λίθων, ἐπανερέρον τὴν δυστυχὴν παράφρωνα εἰς τὴν ἐνθύμησιν τῆς φρικτῆς καταστάσεώς της. Αἶφνης ᾤδουσα φωνή, πολλὰ γνωστὴ εἰς αὐτὴν, διπλασιάζει τὴν προσοχὴν της. Ἡ Θηρεσία μετ' τὴν κεφαλὴν ἐσκημμένην, τὸ βλέμμα ἄπλαγες, καὶ τὸ σῶμα κλίνον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, φαίνεται ὅτι μετεβλήθη εἰς ἄγαλμα. Ἡ φωνὴ ἦτο τοῦ Σαλεμβιέρου ᾄδοντος τὴν τελευταίαν στροφὴν ᾠματός τινος, τὸ ὅποιον ἐπροκάλεσε τὰς ζωηροτέρας ἐπευφημίας μεταξὺ τῶν ἀκρασιῶν.

Αἱ ἐπευφημίαι δὲν εἶχον παύσει ἐντελῶς, ὅταν ἠκούσθῃ θόρυβος εἰς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης. Οἱ ὑπηρεταὶ ἐμπόδιζον ὅλως δυνάμει ἀνθρώπων τινα θέλοντα νὰ εἰσέλθῃ. Ἐστράφησαν ὅλοι πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος, καὶ μετ' ὀλίγα διύτερη λεπτὰ ἡ Θηρεσία, παροξυνθεῖσα ἀπὸ ἀπελπισίαν, ἐβρίσθη ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης, διυθύνθη κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην, σπασμωδικὴν ἔχουσα τὴν μορφήν καὶ τὴν χεῖρα τεταμένην. καὶ ἐφώνασε μετ' αὐτὴν καὶ βραγχώδῃ φωνῇ. Αὐτὸς εἶπεν! εἶπεν! ὁ ἀρχιληστής! εἶπεν ὁ φονεὺς τοῦ Καρόλου! Καταβλήθησα δὲ ἀπὸ τον τελευταῖον τοῦτον κλονισμόν, ἐπισεν ἀνέκισθος κατὰ γῆς.

Οἱ θεαταὶ τῆς ἀλλοκότου ταύτης σκηρῆς ἔδραμον περίξ τῆς δυστυχοῦς κατατρομασμένοι. Προδῆλως αὕτη εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπιβρόχην παραφροσύνης, καὶ ἐνῶ μερικαὶ τῆς ἐχορήγουν βοήθειαν, οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἐστράφησαν πρὸς τὸν κόμητα Σαλεμβιέρων, ζητοῦντες τρόπον τινὰ παρ' αὐτοῦ ἐξήγησιν. Πόσον οἱ τοιοῦτοι κατεπλάγησαν, ὅποταν εἶδον αὐτὸν νὰ πέσῃ ἐπὶ ἔδρας τινός, καλύπτων τὸ πρόσωπον μετ' ὧν χεῖράς του Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, καὶ κτυπῶν ἐπὶ γῆς τὸν πῆδα του, δέταξε μετ' ὧν φωνῇ δεσποτικῇ ν' ἀπομακρύνωσι τὴν δυστυχὴν κόρη. Πολλοὶ παρετήρησαν πρὸς αὐτὸν ὅτι δὲν εἶχε λόγον ὁ θυμὸς του, ὅτι οἱ λόγοι τοὺς ὅποιους ἐπρόφερεν ἡ παράφρων κόρη δὲν ἦσαν ἄξιοι προσοχῆς, καὶ ὅτι ἦτο καλλίτερον νὰ διατάξῃ νὰ τὴν μεταφέρωσιν εἰς κανὲν δωμάτιον διὰ νὰ ἀποβῇ ἐκεῖ ἐν εἰρήρῃ.

—Ὁχι! Ὁχι! ἐκραύγασε μηχανῶδες ὁ Σαλεμβιέρων, αὐτὸ δὲν γίνεται! νὰ τὴν βίψωσιν εἰς τὸν δρόμον, τὴν ἄτιμον! ἐκεῖ ν' ἀποβῇ, νὰ τὴν φάγωσιν οἱ σκύλοι διότι ἐτόλμησε νὰ κάμῃ ἐναντίον μου τοιαύτην κατηγορίαν! Καί, ταῦτα λέγων, ὤρμησε πρὸς τὴν Θηρεσίαν τὴν ὁποῖαν κακῶς ἤθελε μεταχειρισθῇ ἂν οἱ παρευρισκόμενοι δὲν ἤθελον βροβῇ μεταξὺ ἐκείνης καὶ ἐκείνου, ἐπανάλαμβάνοντες ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἐξαγριώσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μία παράφρων μετ' λόγους αἵτινες προδῆλως δὲν εἶχον νόημα. —Μᾶς εἶσαι πολλὰ γνωστὸς, εἶπον, ὥστε γνωρίζομεν ποῦ ν' ἀποδώσωμεν τὸ περιστατικὸν αὐτό. Λυπήσου μάλλον τὴν δυστυχὴν κόρη, ἥτις κεῖται κατὰ γῆς καὶ σχεδὸν ἀποθνήσκει.

Αἶφνης τὰ δύο φύλλα τῆς θύρας ἠνείχθησαν μετ' ἑκτατον, καὶ εἶδον προβαίνουσιν μίαν ἐνωμοτίαν χωροφυλάκων. Ὁ ἐνωμοτάρχης, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Σαλεμβιέρων, τοῦ εἶπεν ὅτι εἶχε διαταγὴν νὰ τὸν εὐλάβῃ ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου.

—Ἀπατάσθε βέβαια, ἀπήντησεν ὁ Σαλεμβιέρων. ὅστις εἶχεν ἀναλάβει ὅλον τὸ ψυχρὸν αἷμά του. Ἡ ἐλπίς ἔχετε λάθος, ἡ ἀτόπως ἀντιέξισθε. Ἡ νέα αὕτη εἶναι τρελλή, καὶ δὲν ἡμπορεῖ τις βεβαίως νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τοὺς λόγους της.

—Δὲν εἶς ἐννοῶ παντάπασιν, ἀπήντησεν ὁ ἐνωμοτάρχης. Ἐγὼ διαταγὴν νὰ σᾶς δηγῇ εἰς τὴν φυλακὴν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν συνένοχόν σας Βιλλεζιέ. Ὑπερήτης τις τοῦ ἀρτίως δολοφονηθέντος ὑποκείμενου ἀνεγνώρισεν ἕνα ἐκ τῶν φρονέων, οὗτος δὲ ὁμολόγησεν ὅτι σῖς, ὑπὸ τὸ πλαστὸν ὄνομα τοῦ Μαύρου εἴσθε ὁ ἀρχηγὸς τῆς ληστρικῆς συμμορίας, ἥτις πρὸ τίνος καιροῦ μαστίζει τὴν χώραν.

Τὸ θανάσιμον κτύπημα εἶχε δοθῇ. Ἐλπίς σωτηρίας δὲν ὑπῆρχεν. Ὅσοι ἐκ τῶν παρευρισκόμενων ἠνωροῦντο ὡς πιστότεροι φίλοι τοῦ ἀπεμακρύνθησαν πρὸς τὴν φυλακὴν, μὴ τυχόν ἐκτεθῶσι διὰ μόνον τοῦ βλέμματος τοιοῦτου κακούργου. Ὁ Σαλεμβιέρων κατεμέτρησε ἂν ἐν βλέμμα μόνον τὴν θέσιν του, καὶ, ἀποφασισμένος νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν χαρακτήρα του ἀληθινὸν ἐκραύγασεν μετ' ἡχητικὸν καγγασμόν, εἶμαι ὁ Μαύρος! Ὁ Μαύρος, τὸ φόβητρον τῆς χώρας, ὅστις γνωρίζεται ν' ἀποθάνῃ θάνατον ἄξιον αὐτοῦ! Καὶ τοῦτα λέγων ἐβγαλεν ἀπὸ τὸν κόλπον του ἐν ξιφίδιον, καὶ ἤθελον ἀποχειρισθῇ ἂν δὲν ἤθελον ἐμποδίσαι τὸν βραχιονά του Ἀμέσως οἱ χωροφύλακες, δέξαντες αὐτόν, τὸν ἀπῆλθον.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ Σαλεμβιέρων ἐφέρθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων, καὶ, κηρυχθεὶς ἐνοχὸς πολλῶν ἐγκλημάτων, κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἡ ἐρημία τῆς φυλακῆς τὸν ἔκαμε νὰ αἰσθανθῇ τὴν πάντων ὅλας τὰς μάστιγας ἐνόχου συνειδήσεως, ἡ βεβαιότης προσεγγίζοντος θανάτου τὸν ἐτρόμαξε. Προσεφέρθη νὰ καταγγίλῃ ὅλους τοὺς συνένοχους ταύτης μετ' ὧν συμφωνίαν νὰ τοῦ δοθῇ χάρις. Τοῦ ὑπεσχόμεσαν νὰ κάμωσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὅτι δυνήθωσι, κατὰ συνέπειαν τῶν ἀποκαλύψεων του, ἐξήκοντα ἔτη ὅδρες συνελήφθησαν καὶ ἀπεδείχθησαν ὡς συνένοχοι ταύτης εἰς θάνατον, τὴν δὲ φρικτὴν ἐπροξένησαν αἱ καταδικασθεῖσαι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν, ὥστε ἡ μόνη χάρις τὴν ὅποιαν ἐνόμισαν ὅτι δύνανται νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν θανατώσων πρῶτον.

Πολλοὶ κάτοικοι τῶν Βρυῶν ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὸ τρομερὸν θέαμα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης, καὶ τὸ φρικτὸν θέαμα τῶν μελῶν ταύτης τῆς ληστρικῆς συμμορίας τὰ ὅποια ἔφερον τὴν πίπαν εἰς τὸ σῶμα μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν τῆς λαιμοτόμου, καὶ τινὰ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον νὰ παρατηρήσωσι μετ' αὐτὸν μετὰ μείδιον τὸν σάκκον ὅπου ἐπιπτον αἱ κεφαλαὶ τῶν συνελήφθησαν.

Σ. Π. Βερέτης.